

delse til Formanden om at faa denne Frist forøget. Havde en saadan Henvendelse fundet Sted, vilde Formanden som sædvanlig have taget tilbørligt Hensyn dertil.

For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds Ordet.

Krabbe: En Betegnelse, som den sidste ærede Taler brugte, foranlediger mig til den Bemærkning, at de Ord, som jeg fremsatte før, ere — selvfølgelig for øvrigt — kun de Bidrag, som jeg af egen Drift har søgt at give til denne Sags Belysning.

Piper: Vi mindes alle de Bølger af Skræk, der af og til gaa gennem Befolkningen, naar det ved Meddelelser i Bladene fremkommer for Offentligheden, at der er sket en ny, grov Forbrydelse, og disse komme jo i Reglen flere ad Gangen. Man har i Befolkningen sikkert det Indtryk, at disse uhyggelige Forbrydelser ere i Tiltagen, og det bekræftes ogsaa ved Statistikken. Det er ikke saa lang Tid siden, at der til Regering og Rigsdag indgik en Adresse, der var underskrevet af en Mængde af Landets Indbyggere, hvori den lovgivende Magt opfordredes til at tage kraftige Forholdsregler for at hindre Gentagelser af det, der skete ved Hjortshøj-mordet og lignende Forbrydelser. Man krævede forøget Straf, og man forlangte ogsaa strengere Straf over Personer, der hengav sig til saadanne Udskejelser. Jeg tror, at naar den højtærede Justitsminister er fremkommen med det foreliggende Forslag, har han givet efter for den Stemning, der er i den største Del af det danske Folk. Der er et Krav oppe om at faa gjort noget paa dette Omraade.

Der er her i Dag talt om vor forældede Straffelovgivning, og det er ganske sikkert ogsaa den almindelige Opfattelse i Befolkningen, at Straffeloven rammer højst ulige paa de forskellige Steder og over for de forskellige Forbrydelser. Der er for den almindelige Bevidsthed ikke Spor af Forhold i, at et Tyveri, mange Gange et ubetydeligt Tyveri, straffes ret haardt. Et Tyveri maa ikke straffes med under 5 Dages simpelt Fængsel — et Tyveri, der maaske er begaaet i fuldstændig Letsindighed, uden at vedkommende egentlig har tænkt over, at han tilegnede sig anden Mands Gods, eller det er begaaet af Nød for at skaffe sig og sine nærmeste det nødvendigeste — og Straffen for Tyveri staar ikke paa no-

gen Maade i Forhold til den Straf, som udmaales for voldeligt Overfald eller for de Sædelighedsforbrydelser, som ogsaa omtales i dette Lovforslag. Ved denne Slags Voldshandlinger er det ikke alene Personens Gods, det gaar ud over, men han kan derved blive arbejdsudygtig, uskikket for Livstid til at udføre nogen Gerning i Livet. Det kan ødelægge hans aandelige Ve og Vel. Der er derfor ikke Spor af Forhold mellem den Straf, som rammer her, og den, der er fastsat for en ringe Tilegnelse af Næstens Gods.

Vi kunne alle være enige i at beklage, at det er nødvendigt at anvende Straf. Vi kunne ogsaa være enige med det ærede Medlem, der sidst talte, i, at Samfundet endnu har langt tilbage, før man naar frem til Idealet, til det Maal, man bør sætte sig med Hensyn til at forberede den unge Slægt til at gaa igennem Livet. Samfundet har ganske vist meget at bebrejde sig, idet man har forsømt at gøre for de unge, hvad man kan.

Naar det gælder om at bekæmpe de Onder, som give sig Udslag i Forbrydelse, kan det til Dels ske ved en forebyggende Optræden af Samfundet ved at give bedre Opdragelse paa Anstalter for de Børn, som ikke have et godt Hjem, og ved at forbedre Undervisningen i Skolerne. Men det er ganske sikkert ikke nok med de forebyggende Forholdsregler. Det ærede Medlem, der sidst talte, sagde: Man skal grave og gøde om Træet, og naar det er et ungt Træ, kan man maaske nøjes med at grave og gøde. Men naar Træet bliver gammelt og delvis opødt af Kræft, hjælper det ikke alene at grave og gøde, saa maa man skære de beskadigede Dele bort, saa maa man gaa skarpt til Værks mod Træet. Det er det samme, man maa gøre med det enkelte Menneske. Samfundet maa gribe ind her, enten ved Frihedsberøvelse eller ved andre Midler.

Der siges, at den kriminalistiske Verden nu i lang Tid har søgt efter Midler til Bekæmpelse af disse Onder, men at der endnu ikke er paavist noget Middel dertil. Det er dog fremhævet, at i et Tilfælde i England, over for dette berygtede Selskab af Forbrydere, viste det sig, at en hurtig og kraftig Indskriden fra Lovgivningsmagtens Side var i Stand til at bringe Forbrydelserne til Ophør. Saa længe man ikke staar med Overbevisningen om at have fundet det ene rigtige, saa længe man famler sig frem, vil det vel heller ikke være udelukket at forsøge at anvende det Middel, som tilsigtes i dette